

L'art de cridar-se números

Al voltant de les 18.30 hores d'un dissabte qualsevol al Matadero, a la Ràpita, unes vuit persones, dividides per parelles, estan cridant-se números, al mateix temps que trauen diferents dits l'un enfront de l'altre. Estan jugant a la morra, que ara opta a entrar en l'agenda d'activitats dels centres educatius

LA RÀPITA *Andrea Capilla*

La morra és un joc que es juga en parella i consisteix a traure un nombre de dits determinat d'una de les mans i cridar, al mateix temps, la suma que pugen fer els dits de la mà més els dits de l'adversari. La morra té l'origen a l'antic Egipte, on només podien jugar-hi els privilegiats que formaven part de la classe alta, ja que eren els únics que sabien sumar. De l'Egipte va escampar-se al Mediterrani i, gràcies a l'Imperi romà, es va anar creant molta afició envers aquest joc, ja que allà on els romans conquerien es portava la morra. Fins i tot, va aconseguir arrelar-se en determinats territoris d'una manera tan forta que encara es juga en l'actualitat.

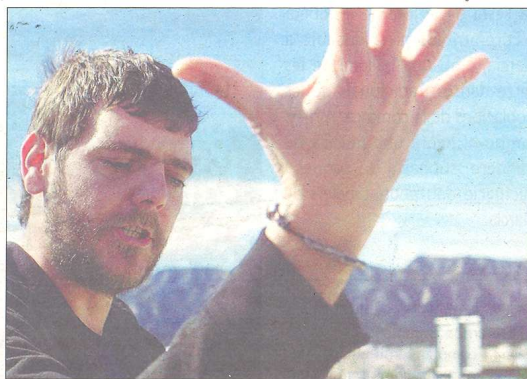
Sant Carles de la Ràpita és la localitat de Catalunya que té més anys datats jugant a la morra. Però la procedència del joc al municipi té un matís diferent, ja que, segons ha explicat Rafa Balagué, regidor de Joventut i Identitat, membre de Morràpita i més conegut com lo xiquelo, "la morra ha arribat a la Ràpita per la mar, perquè no hi ha jugat la gent de l'arròs ni de la garriga, han jugat els mariners i és un joc cent per cent mariner".

Els aficionats a la morra de la Ràpita, antigament, anaven a jugar cada cap de setmana a un bar anomenat Mont-

sianell. Però, per diversos motius, el propietari va haver de tancar l'establiment i, llavors, només es jugava anualment el campionat de morra en el marc de les festes majors. Per això i "perquè cada any hi havia un organitzador diferent del campionat, els jugadors de la morra, que ja érem un nombre considerable, vam decidir emprendre l'associació Morràpita", ha determinat l'aficionat i jugador Joan Batiste, més conegut com Carrinya.

Morràpita és una associació sociocultural fundada l'any 2007 que no està formada per socis, sinó només pels propis jugadors de la morra, ja que Balagué ha explicat que no els interessava que la gent pague una quota anual, sinó que "l'Ajuntament ens considere un joc tradicional, ens cedisquen un local per jugar i ens deixen fer campionats durant l'any". L'Ajuntament els va cedir un local al barri i un lloc al Matadero, als quals anaven a jugar a la morra cada dissabte de l'any, exceptuant el mes d'agost i la temporada de Nadal, al voltant d'unes deu o quinze persones, des de les 18.00 hores fins a les 21.00 hores. "Aquest fet ens reafirma que la morra no es perd sinó que guanyem adeptes, guanyem gent jove i, a partir d'aquí, hem continuat fent campionats fins a avui", ha afegit Balagué.

Gràcies a les noves tecnologies, con-

Un jugador jugant a la morra. / CEDIDA

cretarjant a Internet, els aficionats a aquest joc de mans van adonar-se que la morra no només es jugava a la Ràpita, sinó que existia un campionat al Mediterrani. "Quan vam descobrir això, no ens ho creiem i pensàvem que segurament coincidia el nom, però que seria una cosa totalment diferent", declara Balagué. Així van tindre un primer contacte amb els habitants d'un poble de Sardenya, Urzuley, per anar a jugar al Campionat Internacional de la Morra, al qual van assistir quaranta-dos catalans amb un autocar. "L'Internacional de la morra era una cosa que nosaltres havíem

somiat, però que ho veiem molt lluny", explicava Carrinya.

CANDIDATA AL MORRAMONDO A Sardenya van descobrir que hi ha moltes varietats a l'hora de jugar a la morra: la sarda, la francesa, la de Còrsega, la de Sicília. "Quan anem a jugar a un lloc, hem de jugar segons la varietat que es juga allà; és una dificultat però ens incita a practicar més", explica Balagué.

Actualment, els aficionats a la morra de la Ràpita disposen d'un únic lloc al Matadero per anar a jugar cada cap de setmana i, anualment, rea-

litzen al voltant d'uns quatre o cinc campionats. Però, a més, continuen anant a jugar l'Internacional any rere any i, des de fa tres anys que també participen al Morramondo, un campionat creat fa tres anys en el qual assisteixen aquelles localitats que viuen la morra. El Morramondo és un campionat que no té una localització fixa, sinó que cada any se celebra a un lloc. Per aquest motiu i coincidint amb el trenta-cinquè campionat datat a Sant Carles de la Ràpita, els aficionats rapitencs han demanat celebrar el Morramondo a la seua localitat l'any vinent, ja que, segons Balagué, "ningú té els mateixos anys que nosaltres en tot el Mediterrani i ens faria il·lusió fer-lo".

Des de Morràpita també han presentat un projecte a tots els col·legis de la localitat, ja siguin públics o concertats, així com a l'institut, proposant que almenys una hora a la setmana, tots aquells xiquets i xiquetes que vulguen, tinguin la possibilitat d'aprendre a jugar a la morra. Això té un doble objectiu: que es continue jugant a la morra molts anys i portar també a la Ràpita el primer campionat infantil o juvenil en l'àmbit del Mediterrani. I el més important: "convencerem els xiquets i els joves que la morra no és un joc de taverna o de borratxos, tal com es creu, sinó que has de practicar molt i ser molt viu". ■